

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia) – Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-516/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 178 litera (a) — Drept de deducere — Condiții de exercitare — Articolul 226 punctele 6 și 7 — Detalii care trebuie să fie menționate în mod obligatoriu pe factură — Volumul și natura serviciilor prestate — Data la care s-a efectuat prestarea de servicii]

(2016/C 419/06)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos SA

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Dispozitivul

Articolul 226 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că facturile care cuprind doar detaliul „servicii juridice prestate de la o anumită dată până în prezent”, precum cele în discuție în litigiul principal, nu sunt conforme a priori cerințelor prevăzute la punctul (6) al acestui articol și că facturile care conțin doar detaliul „servicii juridice prestate până în prezent” nu sunt a priori conforme nici cerințelor prevăzute la punctul 6 menționat, nici celor prevăzute la punctul 7 al aceluiași articol, aspect a cărui verificare este însă de competența instanței de trimitere.

Articolul 178 litera (a) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că se opune posibilității ca autoritățile fiscale naționale să refuze dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru simplul motiv că persoana impozabilă deține o factură care nu îndeplinește condițiile impuse de articolul 226 punctele 6 și 7 din această directivă, în condițiile în care aceste autorități dispun de toate informațiile necesare pentru a verifica îndeplinirea condițiilor de fond referitoare la exercitarea acestui drept.

⁽¹⁾ JO C 34, 2.2.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Niedersächsisches Finanzgericht – Germania) – Senatex GmbH/Finanzamt Hannover-Nord

(Cauza C-518/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Articolul 167, articolul 178 litera (a), articolul 179 și articolul 226 punctul 3 — Deducerea taxei achitate în amonte — Emiterea unor facturi fără codul fiscal și fără numărul de identificare în scopuri de TVA — Reglementare a unui stat membru care exclude rectificarea ex tunc a unei facturi]

(2016/C 419/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Niedersächsisches Finanzgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Senatex GmbH

Pârâtă: Finanzamt Hannover-Nord

Dispozitivul

Articolul 167, articolul 178 litera (a), articolul 179 și articolul 226 punctul 3 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia rectificarea unei facturi care vizează un detaliu obligatoriu, și anume numărul de identificare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, nu produce efecte retroactive, astfel încât dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, exercitat pe baza facturii rectificate, privește anul în care această factură fost rectificată, iar nu anul în care a fost întocmită inițial.

⁽¹⁾ JO C 34, 2.2.2015.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 septembrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Cehă

(Cauza C-525/14) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a mărfurilor — Articolul 34 TFUE — Restricții cantitative la import — Măsuri cu efect echivalent — Metale prețioase marcate într-un stat terț în conformitate cu legislația neerlandeză — Import în Republica Cehă după punerea în liberă circulație — Refuzul recunoașterii mărcii — Protecția consumatorilor — Proportionalitate — Admisibilitate)

(2016/C 419/08)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Němečková, E. Manhaeve și G. Wilms, agenți)

Pârâtă: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, T. Müller, J. Vlácil și J. Očková, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Franceză (reprezentanți: D. Colas și R. Coesme, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin faptul că a refuzat să recunoască mărcile oficiului de marcă WaarborgHolland, Republica Cehă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 34 TFUE.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Comisia Europeană, Republica Cehă și Republica Franceză suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 46, 9.2.2015.